

ה"ט 4236/02/17 - א ש נגד מ ז, א ר

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 17-02-4236 ש נ' ז זהב'

לפני כבוד השופט אלואז עזרורה-עבדאללה
ה המבקש א ש
נגד 1. מ ז
המשיבים 2. א ר

החלטה

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימה מטרדה מאיימת, תשס"ב-2002

.1

(להלן: "החוק").

ה המבקש טען בבקשתו כי הוא עבר התעללות פיזית ומילולית מצד המשיבים ומותקף על ידם. בתאריך 14.2.17 הוגשה בקשה לצו מניעת הטרדה מאימה מטעם המשיבים כנגד המבקש, אשר הוגדרה על ידי מזכירות בית המשפט כתשובה לבקשתו. המשיבים טענו כי המבקש תוקף אותם באופן פיזי ומילולי, מטריד אותם ומאיימים עליהם בפיסוק כי ירוג את המשיבה 1 (להלן: "המשיבה"). לטענת המשיבים, המבקש מפריע למשיבים בחיי היום יום ובעבודתם שכוללת הדרכות קבוצות, כאשר הוא מפריע לקבוצות, צועק עליהם ואף תוקף אותם פיזית.

בתאריך 14.2.17 התקיים בפני דיון אשר במסגרתו שמעתי את טיעוני הצדדים ועדויותיהם. המבקש טען בפני כי הוא שיר למשפחה כוהנים המוכרים ביישוב X וכי חזר לישוב לאחרונה על מנת לשמר על אדמות משפחתו ו מורשתה. המשיבה היא קרובת משפחה המתגוררת כ-10 מטר לידיו והיא בעלת הזכיות באדמות המשפחה. המשיבה, לגרסתו, אינה מסוגלת להפנים כי הוא ממשיך את מורשת המשפחה והדבר מתבטא באלים קשה כלפי. בית הכנסת שבX שיר לבקשתו ולמשיבה בשותף וסבירו היה אחראי על בית הכנסת. המבקש טען כי המשיב 2 (להלן: "המשיב") מנצל את הריב בין המשיבה, ובזהדמנויות שונות, תקף אותו והתנצל לו.

במסגרת חקירתו הנגדית, אישר המבקש כי הוא נחקר במשטרה בעקבות תלונות שהוגשו נגדו על ידי המשיבים וטען כי הוא בעצמו הגיע תלונות נגדם במשטרה. המבקש אישר כי הורשע במסגרת ת.פ. 1478/03 ורע"פ 10151/03, אך טען כי איןנו זוכר את מהות ההליכים.

המשיבה העידה בפני וטענה כי המבקש תקף אותה ואיים עליה באקדח השיר לאביו, וכי

עמוד 1

האקדח נלקח ממנו על ידי המשטרת לאחר שהגישה תלונה. המבוקש נוהג לצלם אותה, תוך כדי שהוא מאים שהוא יעביר את התמונות לעבריניים כדי שירצחו אותה. לגרסתה (בערבית) המבוקש "הרביץ לה ובכה והקדים אותם והגיש תלונה".

.6. לטענת המשיבה, המבוקש מokane בשם הטוב במעשהיה. המשיבה טענה כי היא שומרת על בית הכנסת ב**א** השיר לכל עם ישראל. בשלב זהה היא אחראית על בית הכנסת וממשיכה את מסורת הוריה, וכי קיבלה פרס ירושלים מנשיא המדינה פרס ז"ל. בסיכון דבריה המשיבה טענה כי איןנה תוקפת את המבוקש ומדובר לא עשתה זאת וכי מדובר בבקשת סרך.

.7. המשיב העיד בפניו וטען כי הוא מנהל מרכז מבקרים של עמותת משפחת ----- ב**א** מטעם המועצה לשימור אתרי מורשת של משרד התיירות ומשרד ראש הממשלה ומקבל משכורת מההסתדרות הציונית. המשיב ציין שבשנת 1938 קהילת יהודי **א** עזבה את **א**, ולאחר שניםים - בשנת 1940 - חזרה משפחת ----- לבדה לא. לדבריו, מאז שנת 1940 משפחת ----- אחראית על המורשת היהודית של **א**, ובשנת 1982 מונתה המשיבה כאפוטרופסית על המקומות הקדושים ב**א**.

.8. לגרסת המשיב, במשך שנים ארוכות תוקף המבוקש בטענות את המשיבה ואוטו, נכנס לאתר בית הכנסת במהלך שהות קבוצות מבקרים וmgrash את הקבוצות בטענות "תצאו מכאן, זה החצר של סבא שלי". בעקבות התנהגותו מתנהל תיק בbiham"ש בעכו, נגד המבוקש, בגין תקיפת שוטר ומטילת. המשיב טען כי המבוקש תוקף את המשיבה פיזית ומילולית וככל שהוא מתקרב לשיער למשיבה שהינה גברת מבוגרת, המבוקש תוקף אותו ומתחליל לצלמו בפלפון מרחוק אף. המשיב טען כי הוא מקבל איומים מצד המבוקש וצין שיש לו משפחה ילדים והוא נשוא בתפקיד צבורי, וביקש מביהם"ש לשיער בידי המשיבה לאור האיום של המבוקש כי ירצח אותה ובמקרים רבים המבוקש אים על המשיבה וירק עליה בכל פעם שהיא עברה ליד ביתו.

.9. המשיב נשאל על ידי ב"כ המבוקש אודות התלונות שהוא הגיש נגד המבוקש, והשיב כי תלונות אלו היו בגין תקיפה מצד המבוקש, ובעקבותיהן הוצאה המשטרת צו הרחקה נגד המבוקש מחצר בית הכנסת, ממנו ומהמשיבה. בנוסף, סיפר המשיב על מקרה בו המבוקש נכנס לחצר בית הכנסת, נשכב על הרצפה לעני הנוכחים במקום ועשה כאילו תוקפים אותו.

דין והכרעה:

.10. הטרדה מיימת מוגדרת בחוק כדלקמן: "**הטרדה מיימת היא הטרדה של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיית אויום כלפיו, בנסיבות הנוגעות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלות חייו, בפרטותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו**".

11. המבוקש טען כי הוא סובל מאית המשיבים מהטרדה מאיימת כלשונה על פי הוראות החוק ולתמכה בטיעוני צירף סרטונים שהקליט. עינתי בסרטונים שצילם המבוקש ומهم עולה תמונה קשה של התנהגות בוטה כלפי המשיבה. המבוקש יزم את החיכוך בין המשיבים, נכנס לחצר בית הכנסת במהלך ביקור קבוצות, והצהיר בפני המבקרים כי מדובר בשטח פרטי. המבוקש רדף אחר המשיבה וצלמה כאשר הוא מתגירה בה, ללא כל התחשבות בגילה המבוגר ומצבה הפיזי הרעוע. נצפו מקרים חוזרים בהם נראה המשיבה - חסרת אונים, מבקשת כי המבוקש יצא את חצר בית הכנסת. משלא הקשיב המבוקש לבקשתה, המבקשת נראה בסרטון שופכת מים על הרצפה, זורקת דלי על הרצפה לעברו; ובמקרה אחר, לאחר שרדף המבוקש אחרי המשיב עם מצלמה כשבידה מיכל קפה, בסמטה, מול אנשים, היא שפכה את הקפה מtoo הכל' על הרצפה. בשלושה סרטונים נוספים אשר נטען לכואורה מפי המבוקש כי נראה בהם המשיב תוקף אותו ומקללו, לא נשמעו מפי המשיב אויומים כלפי המבוקש. במקרה אחד נראה המבוקש מצלם את המשיב בטלפון הנייד שלו, באקט של הטרדה והמבוקש ניסה להזין את הטלפון מידיו.

המבחן צירף סרטון אשר מתעד, לגרסתו, את המשיב כולה אוטו כליאת שוווא בחצר בית הכנסת. המבוקש נכנס לחצר בית הכנסת ונתבקש לצאת על ידי המשיב ואדם נוסף אשר המתינו לו שיצא והוא סירב לעשות כן. המשיב והאדם הנוסף נעלו את דלת הכנסתה לחצר. המבוקש התקשר למשתריה. הסרטון נקטע ואני מאמין על המשך האירועים, וכן ללמידה ממנו אם המשיב עזב את המקום תוך שהוא משאיר את המבוקש נועל בתוך חצר בית הכנסת.

12. המשיבים הציגו פוסט שהעללה המבוקש בפייסבוק ביום 15.10.1. בו נאמר, בין היתר, "אתה (א - תוספת שלי א.ז) רוקד שר ומנגן, על הדם של משפחתי?... דמן בראשך..! תלמיד של היטלר לא בא". בצד הפוסט העלה המבוקש סרטון (ניתן להבחין בתמונה של המשיב עם גיטרה בחצר בית הכנסת- הערה שלי א.ז.).

איןני מקבלת את טענת המבוקש כי דבריו אינם בבחינת איום על המשיב. המבוקש טען בפניי כי התכוון במילים "דמן בראשך" כי המשיב אחראי על מעשיו וכי קרא למשיב "תלמיד של היטלר" (ראה שורות 4-1 בעמוד 4 לפירוטוקול הדיון מיום 14.2.17). דבריו המבוקש, גם אם קיבל את ההסביר שנותן, אינם משתמשים לשתי פנים ומהווים איום מפורש על המשיב.

13. המשיבים הגיעו בפניי רשימת תלונות שהגישו נגד המבוקש בגין תקיפתם והפנו לעברו הפלילי של המבוקש ובכלל זה, לגזר הדין אשר ניתנו נגדו. גזר הדין וההחלטה שניתנו במסגרת ת"פ 1478/02 ורע"פ 10151/03 (בהתאם) פורסמו ב- "נבו", ועיוון בהם מעלה תמונה עוגמה באשר להתנהלותו של המבוקש עליה לא ארכיב במסגרת החלטה זו מפני שמירה על פרטיווינו.

14. בסיכון הדברים אזכיר כי בפניי בית המשפט נפרשה תמונה קשה של רצח אירוחים על רקע הסכט/or בין הצדדים על מורשת משפחתי ----- ב, אשר התפתחו לידי הטרדה ואויומים קשים והתעללות מתמשכת במשיבים, בעיקר במשיבה, מצד המבוקש.

.15. אשר על כן - אני דוחה את הבקשה ומורה על חיוב התובע בהוצאות המשיבים בסך של **5000 ₪ (2500 ₪ לכל אחד מן המשיבים) אשר ישולם תוך 30 ימים מהיום.**

.16. באשר לבקשת שהוגשה על ידי המשיבים במסגרת תיק זה, ועל סמך ההחלטה לעיל, אני סבורה כי המבוקש נכון כלפי המשיבים בהטרדה מאימה כהגדרתה בחוק, ובהתאם ניתן בזאת צו האוסר על המבוקש:

- א. להטריד את המשיבים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום העבודה;
- ב. לאיים על המשיבים בכל דרך, בין שירות לבין באמצעות אנשים אחרים;
- ג. לבלווש אחר המשיבים, לאروب להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשייהם, או לפגוע בפרטיהם בכל דרך אחרת, ובכל זאת צילוםם ללא רשות;
- ד. ליצור עם המשיבים כל קשר, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר;
- ה. להימצא במרחק 50 מטר מהמשיבים /או מביתם /או מרכבתם;

.17. האיסורים המפורטים בסעיף 16 לעיל יחולו על המבוקש, בין לפני המשיבים ובין לפני אדם אחר הקרוב אליהם, בין במפורש ובין במשמעות, בין במישרין ובין בעקיפין.

.18. הצו יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מהיום.

.19. מובהר בזאת, כי במידה ול_mbוקש טענות כלשהן בעניין מורשת משפחתו ביישוב X, או בדבר זכויותיו הקייניות בבית הכנסת, רשאי הוא להגיש תביעה מתאימה או לפנות לרשויות החוק המוסמכות לדון בעניין.

המצוירות תמציא העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ב' تمוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בהעדך
הצדדים.